RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)

5. juli 2006 *

I sag T-357/05,

Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana (Spanien), ved J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved L. Escobar Guerrero og A. Weimar, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 1867 endelig af 27. juni 2005 om nedsættelse af en oprindeligt tildelt støtte fra Samhørighedsfonden for så vidt angår de projekter, der er grupperet under nr. 97/11/61/028, vedrørende indsamling og rensning af spildevand ved middelhavskysten i den selvstyrende region Valencia (Spanien),

* Processprog: spansk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og I. Pelikánová,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Sagsøgeren har ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. september 2005 anlagt sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2005) 1867 endelig af 27. juni 2005 om nedsættelse af en oprindeligt tildelt støtte fra Samhørighedsfonden for så vidt angår de projekter, der er grupperet under nr. 97/11/61/028, vedrørende indsamling og rensning af spildevand ved middelhavskysten i den selvstyrende region Valencia (Spanien).

2 Det er i stævningen angivet, at sagsøgeren er repræsenteret af Sánchez-Tarazaga Marcelino, »letrado«, der er ansat i sagsøgerens juridiske tjeneste. I stævningen er vedlagt en erklæring fra underdirektøren i sagsøgerens juridiske tjeneste, hvori det bekræftes, at Sánchez-Tarazaga Marcelino er beføjet til at repræsentere sagsøgeren i denne sag.

3 Den 25. november 2005 anmodede Retten sagsøgeren om i henhold til artikel 44, stk. 6, i Rettens procesreglement at oplyse, om sagsøgerens repræsentant havde beskikkelse som advokat og var medlem af advokatsamfundet i Spanien, og i givet fald at fremlægge relevant dokumentation herfor. Sagens parter blev samtidig hermed oplyst om, at fristen for afgivelse af svarskrift var blevet udsat, indtil andet bestemmes. Den 7. december 2005 svarede Sánchez-Tarazaga Marcelino og anførte, at han ikke var medlem af advokatsamfundet i Spanien, men i henhold til spansk ret beføjet til at repræsentere sagsøgeren for de nationale retsinstanser og Fællesskabets retsinstanser.

4 Den 22. december 2005 indgav Comunidad Autónoma de Valencia — Junta de Andalucía, en interventionsbegæring. Sagsøgeren og Kommissionen fremsatte deres bemærkninger vedrørende formaliteten med hensyn til interventionsbegæringen henholdsvis den 7. og den 18. marts 2006.

Retlige bemærkninger

5 I henhold til artikel 111 i Rettens procesreglement kan Retten uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse, når det er åbenbart, at sagen må afvises, eller at sagen er åbenbart ugrundet.

6 I nærværende sag har Retten i medfør af denne artikel besluttet at træffe afgørelse uden at fortsætte sagens behandling.

7 I henhold til artikel 19, stk. 3, i Domstolens statut, som i medfør af statuttens artikel 53 finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, skal ikke-privilegerede parter for Fællesskabets retsinstanser være repræsenteret ved en advokat, dvs. i den spanske udgave ved en »abogado«. Desuden fremgår det udtrykkeligt af artikel 19,

stk. 4, i Domstolens statut, at de to kumulative betingelser skal være opfyldt, for at en person gyldigt kan repræsentere andre parter end medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner ved Fællesskabets retsinstanser, nemlig at vedkommende er advokat og har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i EØS-aftalen. Disse betingelser udgør væsentlige formforskrifter, hvis manglende overholdelse medfører afvisning af sagen.

8 Betingelsen i artikel 19 i Domstolens statut er begrundet i, at advokaten antages at være et led i retsplejen, og at det er hans opgave i fuld uafhængighed og i det overordnede hensyn til retsplejen at yde den juridiske bistand, som klienten har behov for. Modstykket til denne beskyttelse er reglerne om god advokatskik, der pålægges og varetages i almenhedens interesse af de myndigheder, der er tillagt kompetence med dette formål for øje. Denne opfattelse genspejler de juridiske traditioner, der er fælles for medlemsstaterne, og genfindes også i Fællesskabets retsorden (jf. analogt Domstolens dom af 18.5.1982, sag 155/79, AM & S mod Kommissionen, Sml. s. 1575, præmis 24, og Rettens kendelse af 28.2.2005, sag T-445/04, ET mod KHIM — Aparellaje eléctrico (UNEX), Sml. II, s. 677, præmis 8).

9 Denne uafhængighed og det overordnede hensyn til retsplejens interesser ville blive bragt i fare, hvis man accepterede, at andre end de i artikel 19, stk. 1 og 2, i Domstolens statut angivne parter (herefter de »privilegerede parter«) kan lade sig repræsentere ved Fællesskabets retsinstanser af en person, der ikke har beskikkelse som advokat og er medlem af et advokatsamfund, men som er advokat gennem et ansættelsesforhold. En sådan person ville faktisk svare til en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 19, stk. 1 og stk. 2, i Domstolens statut. Muligheden for at lade sig repræsentere af en befuldmægtiget er imidlertid i henhold til artikel 19, stk. 3, i Domstolens statut forbeholdt de privilegerede parter.

10 Da Sánchez-Tarazaga Marcelino ikke er medlem af advokatsamfundet, er han ikke »abogado« i den i artikel 19 i Domstolens statut anvendte forstand. Derfor opfylder han ikke den første af de to kumulative betingelser i artikel 19, stk. 4, selv om han i henhold til spansk ret kan repræsentere sagsøgeren, som ikke figurerer blandt de

privilegerede parter, i sager ved alle retsinstanser, og han er dermed ikke berettiget til at repræsentere sagsøgeren ved Retten.

11 Denne konstatering afsvækkes ikke af den omstændighed, at en selvstyrende region i Spanien i en anden sag var repræsenteret af et medlem af sin juridiske tjeneste, der ikke var medlem af advokatsamfundet (jf. kendelse af 13.7.2004, sag T-29/03, Comunidad Autónoma de Andalucía mod Kommissionen, Sml. II, s. 2923). I denne sag havde Kommissionen således rejst spørgsmålet om sagsøgerens repræsentant i forbindelse med en formalitetsindsigelse, som den efterfølgende trak tilbage. Eftersom sagen blev afvist på grundlag af andre forhold, udtalte Retten sig ikke i denne kendelse om spørgsmålet vedrørende sagsøgerens repræsentant

12 Det følger af det ovenfor anførte, at det er åbenbart, at sagen skal afvises.

13 Herefter er det ufornødent at træffe afgørelse om Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucías begæring om intervention.

Sagens omkostninger

14 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges sagsøgeren at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom. Sagsøgeren, Kommissionen og Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía bør dog bære deres egne omkostninger i forbindelse med begæringen om intervention.

På grundlag af disse præmisser

kender

RETTEN (Anden Afdeling)

for ret:

1) Sagen afvises.

2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om begæringen om intervention.

3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger, med undtagelse af omkostningerne i forbindelse med begæringen om intervention.

4) Sagsøgeren, Kommissionen og Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía bærer deres egne omkostninger i forbindelse med begæringen om intervention.

Således bestemt i Luxembourg den 5. juli 2006.

E. Coulon — J. Pirrung

Justitssekretær — Afdelingsformand